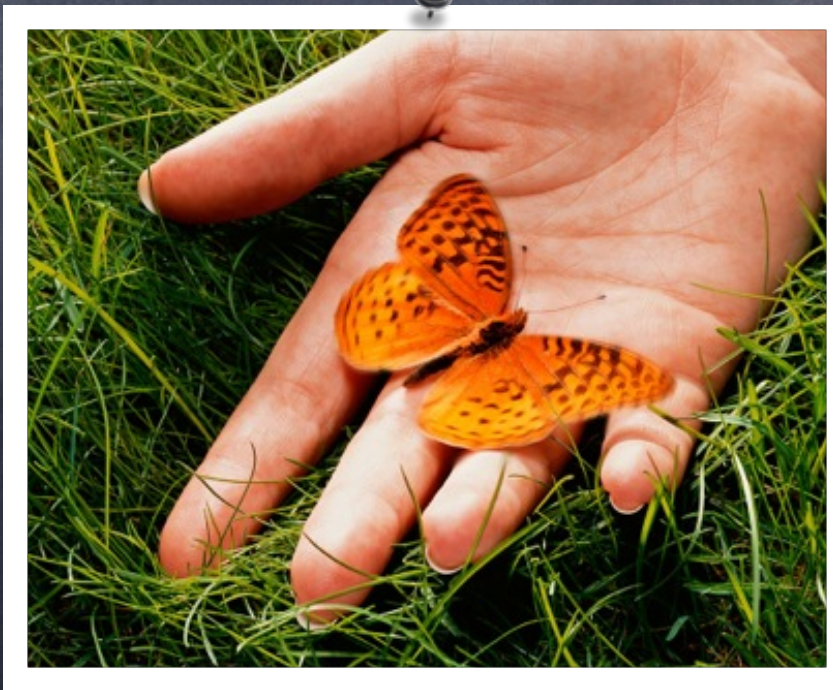

La catalanofòbia

Què és catalanisme?

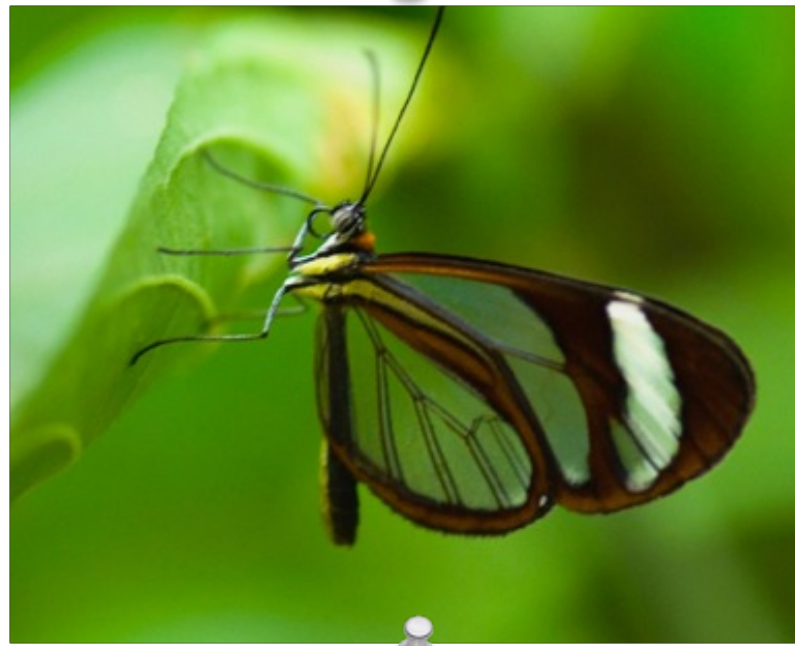
És un moviment que propugna el reconeixement cultural i polític de la nació catalana. (nació: comunitat de persones que participen d'un sentiment d'identitat col·lectiva -cultural, lingüística, jurídica o altres) L'anticatalanisme és la posició contrària a la consecució dels objectius del catalanisme. Està promogut pel poder estatal. La catalanofòbia és un comportament xenòfob, individual o col·lectiu contra persones d'origen català que es pot manifestar en qualsevol dels àmbits de la vida social.

Índex

- 1.- Els prejudicis
- 2.- Els orígens històrics
- 3.- El sentiment valencià
- 4.- La creació del "blaverisme"

1.- Els prejudicis

Les persones emeten dos tipus de judicis:

- a) judicis de fet: Són garanties de veracitat, sotmesos a proves i demostrats per l'experiència comuna. Són judicis científics.
- b) judicis de valor: Són asseveracions inverificables, producte de la subjectivitat -gustos personals, educacionals. Solen ser discriminatoris ja que es basen en creences i opinions. Fruits d'açò tenim els estereotips o clixés socials. Aquests enllacen amb els prejudicis lingüístics. En el cas de l'anticatalanisme podem dir que és un fenomen divers, considerablement diferenciat, extern, intern, polític i social, racional i sentimental, individual o grupal. S'ha triat un col·lectiu com l'origen de tots els mals, enemic per antonomàsia, amb les conseqüències letals i altament dramàtiques que ens ensenya la història europea recent i més antiga

2.- Els orígens històrics

A) L'inici des de finals del S. XIII que és quan es configuren aquestes identitats S. XV.

B) Des de finals del S. XV a finals del S.XVI.

C) Des de finals S.XVI fins la revolució catalana del 1640.

D) De 1640 fins 1714. Després d'aquest any la repressió borbònica tingué un caràcter deliberat, sistemàtic i violent.

EL sentiment valencià. Per al conjunt de valencians cal dir que ho foren des d'abans que aparegués el sentiment espanyol, és a dir, al S.XVI.

- Abans el S. XIV el nostre antic Regne era una comunitat juridicopolítica amb una població heterogènia d'immigrants que a causa de la seua procedència només podien sentir-se aragonesos o catalans. La consciència col·lectiva valenciana es formà al patriarcat de la capital.

La transformació identitària valenciana evolucionà amb el nom de la llengua:

1.- Del 1238 fins el 1348: El regne s'anà desenvolupant territorialment i administrativament (romanz, pla, vulgar, catalanesc, català).

2.- Del 1348 fins el 1412: S'afirmà la personalitat jurídica i aparegueren denominacions com "valencianesch" i "llengua materna valenciana el 1395 o "vulgar llengua valenciana" el 1408.

3.- Del 1412 fins al 1522 es desenvolupa un període de plenitud en què el sentiment identitàri es reafirmarà plenament alhora d'una pujança politicoeconòmica que es simultània a la denominació "llengua valenciana".

4.- la creació del "blaverisme"

L'expansió dels fenòmens feixistes es troba estretament lligada a les crisis econòmiques. En ple S.XXI veiem una nova onada de xenofòbia, irracionalisme i intransigència que pot degradar les condicions de vida democràtica.

La mort de Franco el 1975 fou el punt de partida d'un programa. S'esfonsava l'espanyolisme, l'ultracatolicisme i l'anticomunisme així com trontollava conceptes com la família, el treball i el respecte a les jerarquies socials.

La universitat -símbol del saber i la cultura- en adoptar la praxi lingüístico-cultural del PV destruïa el nucli central de l'abandonisme de la classe mitjana. Per això va sofrir atacs antiintel·lectuals, dins de les bases del moviment blaver. Es va passar d'una reverència cega a una iracúndia visceral.

La lluita contra el català és una de les bases d'aquesta ideologia. Català i catalanista són objectes diabòlics que simbolitzen la crisi de l'univers franquista a les quals s'aferrava la burgesia conservadora. L'anticatalanisme esdevingué en la transició una arma política antidemòcrata i antiesquerrana. Açò començà les falles de l'any 1976.

El blaverisme és la combinació entre l'espanyolisme rabiós i el xovinisme regionalista. En aquella època el feixisme valencià és el franquisme que ha transmutat la camisa blava pel vestit de fallera. Aquest moviment converteix la qüestió nacional en regional, aquesta en tipisme folklòric, i el folklore en aportació autòctona a la **madre patria**.

El discurs feixista valencià radica en què la seua víctima és un subjecte endogen, els catalanistes. La víctima s'estrangeritza. Tal i com van fer els nazis amb un sector de la població jueva alemanya que estava completament germanitzada. El caràcter grotesc de l'estrangerització que es fa ací ja que la posa al servei d'una altra regió. És complicat car els catalanistes són agents del capitalisme català i alhora, marxistes. El patriotisme xovinista és racista perquè està contra altres agents: negres, àrabs i gitans.

Les falles del Pirineu

- A les muntanyes de l'Alta Ribagorça, del Pallars Sobirà i del Principat d'Andorra s'omplin de llum, tradició i festa. Són les Falles del Pirineu, que els joves solters porten enceses per celebrar el solstici d'estiu o Sant Joan, segons la creença de cadascú.

Departament de Cultura. gencat

EL nom de "falles" és sinònim de foc i fogueres.
Hi ha als Pirineus, València i Alacant. Totes poden
compartir aquesta denominació sense que ningú
vulga apropiar-se de la festa dels altres.

